

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20 botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

PELEGRINACIÓ FRANCESA.

Vistes los nostres reciors, los séus vestits son millors.

Son molt mes franchs que 'as d' aquí y hasta 's saben divertir.

Tenen certa ilustració y van a la Exposició.

Aixó sí, 'l bestia, en total, 'es igual que 'l nostre jigual!

CRÓNICA.

acostan las elecciones de diputados provinciales, y por lo que toca á la provincia de Barcelona, y crech que succehirá dos quartos del mateix en las demás d' España, los que han de ferlas nõ s' entenen.

¿Qui s' ha de menjar la poma?

Eccó el problema.

Tenim aquí constitucionals de patillas y constitucionals de bigoti, y 'm valch de aquesta designació, perque la qüestió es més peluda de lo que sembla.

Los constitucionals de patillas son los de D. Francisco; los de bigoti, son los de D. Eduardo.

Un alcalde, que no content ab las angunias que la vara li proporciona, tracta de ficar cunya en los assumptos de la provincia. Un president de la diputació provincial que ja fa temps que sega l' herba sota 'ls peus del alcalde.

Un gobernador que no sab per quin costat girarse.

Y un cos electoral, que, segur de que no han de contar ab ell per res, dorm y ronca. Sols devegadas sentint lo soroll de la disputa se desperta de un ull, y diu:

—¡Ah!... ¿són vosaltres?

Y s' hi tomba del altre costat.

Lo cárrech de diputat provincial es engorrós y poch lluhit.

Cap campanya pot ferse allá en aquella casa, ahont las sessions públicas son tan limitadas, corrent la resolució dels expedients á cárrech de la comissió provincial, que treballa sempre á porta tancada.

Lo diputat provincial no es més que un agent del districte que representa, un introductor d' arcaldes en lo despaig del gobernador, un criat del últim elector de la seva jurisdicció. Quan venen las quintas, no hi ha pagés ni menestral que no 's figuri que 'l diputat provincial pot salvarli al fill. ¡Y ay del diputat que 'l desayri!

De manera que no 's comprén que hi haja tants aficionats á un cárrech tan molest, que no permet siquiera construhir archs cascadas á la Plassa de Catalunya, ni empendres Exposicions Universals, ni tan siquiera entarrugar los carrers de Barcelona.

Totas aquestas reflexions podria fer lo Sr. Antunez als competidors riuistas y maluqueristas que ab 'an empenyo 's disputan las vacants, á veure si 'ls convencía y lograva que 'l deixessin en pau.

En qual cas, los electors mateixos podrian nombrar á qui millor los semblés.

Y si no nombravan á ningú, millor que millor.

En Sagasta aprofita la temporada d' istiu per dedicarse á la pesca.

Ha agafat la canya, ha cebat l' am, enganxanthi per esquè la cartera de la Guerra, y l' ha llansat plè d' esperansa dintre 'l mar alborotat de la política.

Tot lo seu afany se reduheix á pescar un bon ministre que li posi en pau als soldats, que ja fa temps que no tant bona cara.

Lo general Cassola no li serveix perque té massa fueros.

Lo general O'Ryan no li fa 'l compte perque 'n té poch.

Lo seu desideratum consisteix en agafar un peix gros, y dels peixos grossos no n' hi ha cap que li fassi 'l pes com lo general Lopez Dominguez.

Ja fa días que duran las tentativas. Lo nebot del seu oncle dona voltas y més voltas al rededor del am; pero no 's determina. La cartera de la Guerra 'l tenta; pero no 'n té prou.

Si al empassarse la cartera pogués empassarse l' am, lo fil, la canya y per últim al pescador y tot, la cosa variaria d' aspecte.

Lopez Dominguez aspira á formar situació.

Ho vol tot.

Y 's quedarà sense res, com sempre.

Vels' hi aquí un home que havent nascut dobleta de cinch duros, s' empenya en ser xavo.

Y xavo moruno, dels que no passan.

No hi ha dentadura més hermosa que la de un conservador quan fa algun temps que no menja. Per falta d' us, sens dupte, se torna blanca y afilada, que dona gust de veure.

¿Volen distreures un ratet, enterantse de com un periódich conservador fa l' elogi més complert de la República francesa é implicitament la condemnació més terminant de otras instituciones que no tenen res de republicanas?

Donchs, aquí tenen lo següent párrafó del *Estandart*:

«Si un negoci de condecoracions, sols per l' efecte que causá en l' opinió pública produhi á Fransa la cayguda del jefe del Estat, tractantse de una causa criminal de que s' ocupa 'l món enter, del un al altre confi, y que origina la dimissió del president del Tribunal suprem de Justicia, lo processament del director de la presó celular de ahont eixian fills criminals acusats de assensinar á sas mares, etc. etc... ¿com es possible que vacili un govern baix lo pes de aquestas desgracias y cregui poder continuar licitament empunyant las riendas del Estat?»

Una pregunta: Si á Fransa, per una petita qüestió de condecoracions, va caure Mr. Grevy, aquí á España per un crim tan espantós com lo del carrer de Fuenca-rral ¿qui hauria de caure?

Al que endavini la resposta, se 'l condemnará á vuit anys y un día de presó correccional.

¡Oh, y ab los tribunals que ara s' istilan!...

Lo *Liberal* de Madrid, ab tot y ser un periódich escrit ab una gran cautela, no dona un pas que no rellisqui, ni una relliscada que no caygui. ¡Y tot perque s' ocupa de la justicia!...

No seré jo qui l' imiti. Casi més que 'l manto real m' impresiona l' aspecte de una toga y més que una corona imperial lo barret de un jutje. Podrán dir lo que vulguin de la justicia histórica, que lo qu' es jo cantaré sempre las sevas escelencias.

Que 's mori un ferit á Madrid, sense que 'l jutje de guardia acudi á pèndreli declaraciones, fentho per ell 'l escribá del jutje, jo 'm guardaré de criticarlo. Quan lo jutje no hi ha anat, senyal que no devia anarhi; per aixó es jutje.

Que á Torrox (Málaga) un xicot de 12 anys y que avuy ne té 34 n' haja estat 22 á la presó per haver robat uns suros, sortint al fi condemnat á 15 dias de arrest, jo no faré més que alabar á la justicia protectora de la infancia, que, després de tot, ha proporcionat per espay de 22 anys aliment y alberch á un infelís.

L' unich que 'm fa vacilar una mica es veure que 'l fiscal del Suprem presenta querrela contra una sala de la Audiencia territorial de Castilla per haver sobressit una causa sobre falsedat de testament, perque en aquest cas veig á la justicia contra la justicia, y no sé, francament, si posarme al costat del fiscal del Suprem ó al costat de la Sala de la Audiencia.

Creguin que aquest fet, als grans admiradors de la justicia histórica, 'ns coloca en un apuro semblant al de aquell creyent que al adonarse de que hi havia tantas religions contraposadas, va deixar de creure en Deu, interin los moros y 'ls cristians, los protestants y 'ls catòlics; se posavan de acort sobre la millor manera de adorarlo.

P. K.

l'autor del libre *El liberalismo es pecado* va fent prosélits.

Ab motiu de las próximas elecciones de diputados provinciales, hi ha hagut capella vasco que ha pujat á la trona per dir que 'l que voti un candidat liberal, anirá al infern sens remissió.

Escolti, senyor Sagasta; vosté que ab tanta afició persegueix la prempsa avansada ¿per qué no 's dedica á tajar la boca als capellans que 's desferman.

O al menós podria dirlos:

—¿Aquets horrors prediquéu?

Bueno diguéu lo que us sembli

pero ara no cobraréu.

Alegremnos, que aquesta vegada va de veras.

Lo senyor Martos ha declarat ab tota formalitat, que creu arribada l' hora d' establir lo sufragi universal.

Observin que aixó ho ha dit en Martos, un dels amos de la situació.

Lo mal es que ab aquest tipo si un s' hi fixa molt, s' exposa, pues si avuy ha dit aixó, demá pot di un' altra cosa.

Que desfassi completament tot lo que ha dit avuy, y 'ns deixi ab un pam de nas.

Ha aparegut un nou senmanari republica federalista, titulat *La Avansada*.

Encara que no sigui completament dels nostres, figura en las filas de la democracia y per xó 'l saludém ab simpatia.

Llastima que 'l nostre saludo no pugui ser tan entusiasta com voldriam, tota vegada que *La Avansada* significa, segons creyém, una nova dessidencia dintre de la gran familia democrática, victima, per desgracia, d' altres dessidencias que esterilisan los seus esforços.

Lo general Martinez Campos está disgustat.

Lo general Cassola está disgustat.

Lo general O'Ryan está disgustat.

Ja ho veuhem; lo disgust es general.

Però lo més graciós es que la causa del disgust es sempre la mateixa:

En Cassola está enfadat perque no 's fan las reformas militars.

En Martinez Campos, perque no vol que 's fassin.

Y 'l general O'Ryan, perque per més que 's trenca 'l cap no pot arribar á compendre si las reformas convenen ó no convenen.

L' emperador de Marruecos té la mosca al nas.

Unas kábilas—no sé quinas—li van prometre fidelitat, y en lo moment en que un dels fills del soberá, acompanyat de alguna forsa, anava á posarse en relaciones ab ellas, li van caure al demunt trinxantlo com á carn de butifarras.

Y ara l' emperador trayent foch pels caixals, mana y ordena als seus soldats qu' entrin á tot arréu á foch y á sanch, que saquejin y violin, y en una paraula que no tinguin aturador y obrin com si fossen carlistas espanyols.

Prengui exemple en Nocedal.

Lo que fa l' emperador de Marruecos es lo que faria 'l rey de las húngaras, si algun día podia venir á España á tallar lo bacallá.

Los reys que tenen harém acostuman á criar molt mala sanch.

Comparat lo pressupost del any 73 ó sigui del any aquell de l' odiada República, ab lo pressupost del any 88, ó sigui del any present de la benehida regencia, hi trobarém un augment en los gastos de trescents milions de pessetas.

A l' any 73 hi havia tres guerras que desgarravan las entranyas de la nació.

A l' any 88, no hi ha cap guerra civil.

No hi ha més guerra que la que tenen declarada los que manan als que obeheixen; los que cobran als que pagan.

Y aquesta es la més cara de totas.

Sr. Puigcerver dispensi: jo 'l tenia per un home formal y serio enemich de las pompas y refractari als obsequis.

Però m' hi enganyat.

D. Francisco de Paula ha volgut que fós un ministre com los altres y ho ha lograt, oferintse un banquete ab l' excusa de obsequiarlo.

Ell ho fa sempre aixis.

—¿Vé un personatje?—Ja menjarém.

Y menja y brinda.

Vosté també ha brindat.

Y ho ha fet per Catalunya, admirant la seva laboriositat, la seva inteligencia, la seva honradés, la seva activitat pasmosa.

Vamos: lo de sempre: un núvol d' incens que de moment tapa 'ls esperits, pero que prompte 's desvaneix sense deixar rastre.

Ha sigut processat un ministre... ¿de ahont dirian?

¡Un ministre de Constantinopla!...

Y tot pe: quatre frioleras de las que nosaltres coneixém ab lo nom tipich de *irregularitats*.

¡Hasta 'ls turchs han d' ensenyarnos la manera de cóm en un país se fa la limpieza!...

Doném la paraula al *Estandart*, periódich conservador:

«A pesar dels bons auspicios ab que va inaugurarse la Regencia y de las nobles y privilegiadas condiciones de virtud y talent que concorren en la reyna Cristina, es lo cert que dita regencia se bamboleja.»

Una de dos: ó la regencia 's bamboleja, ó 'ls conservadors—per efecte del dejuni—tenen tals rodaments de cap, que se 'ls figura que 'l món los cau al damunt.

Trihin de las dos versions la que més los agradi.

Y apartin las criaturas, que hi ha perill.

Una vegada posats á barallarse, 'ls carlins y 'ls nocedalins no reparan en res, y aixis com ventilarán las sevas diferencias á trabucassos, si tenen lo trabuch al alcans de la má, també las empendrán á cops de Sant Cristo, quan no tinga altra cosa ab que omplirse de xirivechs.

Aixis, per exemple, havia dit lo Sr. baró de Sangarrén qu' ell era descendent, entre altres personatjes celebres, de Santa Teresa de Jesús, y 'l Pare Gago, posantse la teula de gairell y terciant lo mantéu á tall de toféro, li contesta:

«Aixó de que vosté conti entre 'ls seus antecessors á Santa Teresa, m' ha fet pensar ab l' injusticia que tal vegada vaig cometre ab un estudiant de aquesta Universitat literaria. Al preguntarli quins eran los escrits més notables de Santa Teresa, va respondre sense vacilar:

—«Unas cartas que escribia al seu marit.»

«Tal vegada l' estudiant se referia á la Santa Tere-»

antecessora de vostè, que lo qu' es l' altre tots sabèm de sobras que no ha tingut *successors*.

«No veuhèn?
Ara no s' han tirat entre cap y coll un Sant Cristó.
S' han contentat tirants' hi l' imatge de Santa Teresa de Jesús.

Mès exemples del llenguatge carlí quan la borla de la boyna 'ls fa pessigollas à l' orella.
El *Siglo Futuro* requiebra à *El Correo Catalán*, dihentli: pavo real.

Y 'l *Correo Catalán* li contesta rihent:
«Je, je!
«Lo diras per la cola de diablo que llevas colgando en salva la parte.»

Ala, ala: per tranquilat del país es necessari que 'ls carlins de una part y de l' altra se despullin desseguida.
Es precis veure quins son los que tenen qua y 'ls que no 'n tenen..... *en salva la parte*.

CARTAS DE FORA.—Quín gran vicari 'l vicari de Rupíal S' ha fet una doctrina de goma elástica y quan convè la estira, quan convè l' arronsa. Si las *Hermanas Dominicanas* se construeixen una casa, aconsella à tothom que hi vaji à treballar cada diumenje, assegurant que això no es pecat, sobre tot treballant de franch, com ho fan aquells bons feligresos.

Pero si un fuster ó un carreter pera guanyarse 'l seu pa treballan un dia festiu, lo senyor vicari 'ls amenaça ab las penas del infern .. y ab ferlos treure del poble.

«Ay pobre vicari! ¡vostè sí que anirà al infern' si enganya als seus remats d' aquesta manera!

«Qué son aquellas donas vestidas de monjas que pasan per Camprodon? ¿Se pot sapiguer per qué 'l Gobernador de la provincia 'ls ha dat un *pase* à fi de que en tots los pobles los proporcionin bagatjes... gratis? ¿Es just això? ¿es legal?»

Si aquestas senyoras son tan cristianas com diuen, també podran anar à peu. Al menos Cristó hè hi anava.

Lo rector de Cornellá s' extranya de que un pare sigui pobre per fer funerals à la seva filla morta y no 'n sigui per comprarli un ninxo que val deu duros. Escoltí, senyor rector: y si 'l pare no tingués diners ni pèl hè ni pèl ninxo ¿qué li faria 'ls funerals de franch vostè?

¡D' això se 'n diria verdadera caritat!

LA CAMPANYA ADMINISTRATIVA.

Quan se van tancar las Còrts lo govern va dirnos:—¡Vaja! Ara qu' estarém tranquils, empendrém una campanya formal, administrativa, capàs de salvar la patria y convertir la nació en un jardí d' abundancia.—

Y en efecte: 'ls bons ministres, comensant per en Sagasta, van anarse dispersant com si busquessin la calma per poguer pensar més bè en las cosas que 'ns fan falta.

—¡Ah!—deyam tots,—¡que 'n farán de bonas lleys, prenent l' ayre, libres del trángul del món!
¡Cóm se canviarà la Espanya quan comensin à da à llum tots los seus plans admirables!—

Entre tan passava 'l temps, las bonas lleys no arribavan, y en cambi sentíam dir:

—Un ministre es à tal banda, hont li han donat un banquet.
En Sagasta es à tal altra, menjant forsa y prenent banys.

A Galicia ara 's prepara un gran diná à Vega Armijo. Avuy ha de celebrar-se un banquet à tal ministre.
En Puigcerver va aná al *Parque*, hont van darli un gran dinar.
En Capdepón ara acaba de se obsequiat ab un tchè de dotze duros per barba.—

Resultat: que lo que 's deya de la famosa campanya, no ha vingut à ser res més que una campanya de taula, ab molts brindis, molts ostras, molts galls y molta *jarana*, sense que cap dels ministres haja pensat en nosaltres, ni en lo que necessitè... ni en l' ànima que 'ns aguanta.

C. GUMÀ.

LAS FESTAS EXTRA ORDINARIAS DE SETEMBRE.

ORNÈM à la feyna. Durant aquesta última senmana, à pesar de que 'l Ajuntament pot haver vist que jo 'l guanyava per mà, no s' ha pres la molestia de publicar lo célebre programa de festas.

Per xò 'm crech, ara més que may, obligat à acabar-lo, trayent als nostres lectors del laberint de confusions en que avuy se troban,

gracias à la inexplicable desidia del ciudatá benemérit.

Al grà.

Varem quedarnos en lo día 8. Prosseguím, pues.

Día 9.—Regatas en lo lago del Parch. A causa dels miasmas que despedeixen aquellas ayguas, será molt fácil que la majoria dels espectadors agafin alguna calipandria: pero la comissio organidora tindrà disponibles una pila de *camillas*, à fi de que quan s' acabi la funció, tots los que l' hajan presenciada pugan ser conduhits sense perdre temps à la casa de socorro.

Día 10.—Certámen coral S' adjudicarà 'l premi à la societat que fassi menos badalls al cantar los *Goigs de Sant Prim* y una pessa nova que té per títul *Himne à la gana*.

Día 11.—Visita als *degotalls*. Per medi de pederosas mangueras se regará la taulada del Palau de la industria, y 'l públich gosará del espectacle de veure ploure dintre d' aquell local, à pesar d' estar seré. Si per casualitat plou de debó, 's suprimiran las mangueras.

Día 12.—Colocació d' un nou retrato en la *Galeria de catalans ilustres*. Lo retrato será 'l de 'n Rius y Tauler. Ell mateix se 'l descubrirá y 'n farà l' elogi, tota vegada que, ni pagant, s' ha trobat ningú que 'l volgués fer.

Día 13.—Volcán artificial en qualsevol puesto. No 's necessitará pólvora ni materias inflamables. Lo volcán funcionarà únicament ab lo foch que tots los barcelonins treuen pels caixals.

Día 14.—Excursió pels sitis més pintorescos de Barcelona, dedicada als extranjeris. L' arcalde en persona 'ls ensenyará aquestos sitis, que son lo carrer de Tres-voltas, lo de las Donzellas, lo de Manresa y altres del mateix tenor. La excursió 's verificarà à las dotze del día; pero será precis que tothom vaja ab lo seu fanal. D' altre modo no veurían res.

Día 15.—Carreras d' homes à la Plassa de Santa Ana. Lo qui arribi, descals, al portal del Angel sense haver deixat los peus en l' *empeurat*, guanyará premi.

Día 16.—Visita al Castell de Montjuich. La comitiva sortirà de Barcelona à punta de día. Y quan arribi à dalt, se trobarà ab la porta pels nassos, perque ara en las fortaleças no hi deixan entrar paysans.

Día 17.—Castell de fochs en l' arch-cascada de la plassa de Catalunya. S' disparará 'l castell allí, ab la esperansa de que 's cremará y 'ns treurém aquest mort del davant.

Día 18.—Regatas marítimas. Lo senyor Fontrodona 's colgará, ab carabassas y tapa-rabos, en cert puesto del port, com una boya, y la llanxa que més aviat dongui una volta alrededor del seu cos, se 'n durá 'l premi.

Día 19.—Missa de campanya davant de la capella de Marcús.

Día 20.—Lutxa pública entre un tranvia y una *jardinera*, sobre 'ls rails. Al que fassi més desgracias en lo cotxe del altre, se li regalarán unas xurriacas de plata.

Día 21.—Visita à las obras de la fatxada de la Catedral. Lo generós capitalista Sr. Girona amenisarà l' acte tocant lo violí dalt de la bastida.

Día 22.—Torneig de fumadors. Gran premi d' honor al que, fumant cigarros de tres céntims, tardi més estona à reventarse. Si es casat, se senyalará una pensió à la viuda.

Día 23.—Séptima ú octava (no se sab de cert) inauguració del monument à Colón. L' ascensor funcionarà per primera vegada, portant à don Francisco, y quan l' home sigui dalt, treurá 'l nas per la barana y farà un discurs... à las ratas pinyanas.

Día 24.—Solemne coronació de la Verje de las Mercés. L' arcalde farà un altre discurs, felicitant à la Verje y convidantla à veure la Exposició.

Día 25.—Gran sortija à la plassa d' Sant Jaume, baix los auspicis de Excm. Ajuntament.

Día 26.—Festa nocturna dintre l' admirable túnel que la Rambla de Catalunya tè en la Riera de 'n Malla. S' hi permetrà la entrada ab revolver, per lo que pugua succehir.

Día 27.—Corrida de toros en lo Teatro del Liceo y funció d' ópera en la Plassa de toros.

Día 28.—Concert vocal per tots los serenos de Barcelona. Lo programa 's compondrá de dos pessas. Los serenos joves cantarán *la una* y 'ls vells... *la una* y *media*.

Día 29.—Marxa de las antorxas. No hi concurriran més que en Rius y Tauler, en Fontrodona, en Soler y Catalá y en Masvidal; es dir las únicas *antorxas* que aquí 's coixeixen.

Día 30.—Visita à todas las caixas de préstamos de la ciutat, per veure si 's logra desempenyar l' honra de Barcelona.

Vels'hi aquí 'l programa.
Es casi be inútil dir que jo no me l' he inventat; no faig més que repetir tot lo que à mi m' han contat.

FANTÁSTICH.

¡GRAN POTENCIA!

Altra vegada 'ls polítichs que avuy fan ballar la Espanya, remenant barcos y tropa y molestant lo veynat, tractan d' ensiburná à Espanya, convertintla en gran potencia, ab tractament d' excelencia, casa franca y pis parat.

Diu que 'ns darán aquest títul extès en paper d' estrassa, —perque no es bo gastar massa sent quatre plagas cóm som;— y en ell uns quantis peixos grossos hi estamparán sello y firma, declarant que som gent *firma*, y explicant lo perquè y cóm.

Ab los documents aquestos, demanarém sens tardansa si dintre la triple aliansa se 'ns hi podria enquistar; y Bismark, Crispi y Kalnoky

obrirán tots tres los brassos, nos farán un petó als nassos y 'ns respondrán:—¡Verful! ¡sí!—

Llavors, ab tropa y fragatas, farém la entrada magnífica en la gran lliga *pacífica* que aquestos senyors han format. Y després, ja no cal dirho: si som dócils y sumissos, viurém contents y felissos per tota una eternitat.

«Qué 'ls sembla? ¿Vritat qu' es cómica la *bismarkiana* ocurrencia de convertí en gran potencia: la nostra pobre nació? Semblaríam aquestos pérdis que dejunan cada día, y fan dirse *don* y *usia* y 's vesteixen de senyó.

¡Un país mort de cassussa gran potencia! ¡Verje Santa! De barra aquí n' hi ha bastanta, pero també hi ha sentits. Y tots coneixém que Espanya no 's pot barrejá ab certs pobles, ni tè casa per tals mobles, ni 's pot posá aquestos vestits.

Per altra part, si som pobres y estém carregats de nyonya, tenim un xich de vergonya y no solém baixá 'l front. Y ademés som progressistas, seguím à qui més avansa, som casi germans de Fransa, y més liberals que 'l món.

Per lo tant, Bismark, mil gracias per xò de la gran potencia: celebrém la deferencia, pero... se la pot guardar. Si acas tè mal-de-caps, pássissels ó fassi tractes ab altres, perque 'l que toca nosaltres no 'ns volém deixá embarcar.

C. GUMÀ.

n aplauso al general Cassola.

—¿Per això del seu projecte de reformas?

—No senyors; l' aplauso li dono perque ha dit que quan vingui aquí à Barcelona, no vol que se l' obsequi ab cap banquet.

—¿Y si després muda de pensament y quan sigui aquí accepta

«ls convits que se li donguin? —Llavors li retiro l' aplauso y llestos.

Decididament, l' ofici de rey es molt empipador. Quan no 's disputa ab las nacions vehinas, tenen disgustos ab los ministres, y quan ab los ministres está en pau, los seus propis súbdits los hi pujan à las barbas.

O sinó mirinse 'l Czar de Russia. Després dels varios atentats de que ha sigut víctima, ara acaba de ser obsequiat ab un altre en que hi estavan complicadas varias personas de la Còrt.

Ja tenia rahò en Pitarra:
Pesa més una corona que una paca de cotó.

Un altre moti sobre tabacos. Las cigarreras de la fábrica d' Alicant s' han insubordinat, per la mala qualitat de las primeras materias. Lo verdaderament tremendo será 'l día que s' insurreccionin tots los fumadors.

Y que si 'l ministre del ram no fa millorar lo tabaco que 'ns ven, la insurrecció es imminent e inevitable.

Lo govern volia reduhir lo número de bisbes que hi ha à Espanya.

Pero 'l papa no ho ha volgut, y la reducció no s' ha fet.

Ara es hora de preguntar: —¿Quí mana à can Ribot? ¿L' amo... ó 'l papa?

Perque uns paisans van parlar ab un sargento à Vicalvaro, se va donar per segura l' existencia de una gran conspiració.

¡Ay Sr. Moret, y que 'n viuria poch de tranquil, si tenia una criada com la mèva!

La qual ¡horror! sosté relacions seguidas no sols ab un sargento.

Ab un sargento, un cabo y un gastador.

Una noticia trista... trista pels tauròmacos, En Frascuelo 's talla la gueta. Espanya pert ab aquest personatge 'l torero més valent.

Al obrar aixis no ho fa per gust, sinó per necesitat. L'última ferida que va rebre a la munyeca en la plassa de Barcelona, l'impossibilita per continuar en l'exercici de sas aplaudidas funcions. En lo successiu, lo simpálich matador, contemplará 'ls toros desde la barrera.

Frascuolo, al retirarse se 'n emporta un grapat de mils duros a la butxaca, y disset feridas al cos. Es lo torero que menos s'ha estolviat.

Diuhen los que 'l coneixen, que tē 'l cós fet un garbell, y 'ls ossos esmicolats. Entre las fracturas que ha suferit, s'hi contan las del bras esquerra y de la sexta, séptima y octava costella. Las feridas son innumerables. ¿Fa bé en retirarse?

Què vol que li digui! Jo coneix matador polítich qu' en lo decurs de la seva carrera ha tingut més cullidas y ha suferit més revolcons que 'l mateix Frascuelo, y no per aixó abandona 'l tobolló y 'l ganivet de trinjar.

Per corridas que li donguin, ell sempre ferm, sempre impertèrrit.

Per més ampollas que li tirin, ell no 's retira de la plassa.

Per treure 'l no hi ha més que un remey, lligarli una corda al coll y arrastrarlo.

Pero aquesta sórt ja fa temps que ha passat de moda.

Una frase típica del desventurat Carlos Altadill. Al preguntarli un dia qué s'estimava més, si la República federal ó la unitaria, va respondre: Tan comte 'm fa un duro en pesca com cinch pessetas.

Ab motiu de la Exposició de Paris se projecta construir en aquella capital una plassa de toros de ca 'l Ample.

Tant serà de ca 'l Ample, que podrà contenir la friolera de 40,000 personas.

Endavant las banyas.

Anant seguint aixis no desconfio veure al ex-general Boulanger ab jech curt, faixa de seda vermella cenyida al cos, sombrero calanyés y ab intencions de cobrar lo barato.

Y ja no li dirán Boulanger. Li dirán Panaderiyo.

Un alemany acaba de realisar un invent notable y curiós.

Se tracta de un cohet plé d'oli que s'aplica á calmar la furia de las onadas.

En los moments de major perill, en mitj de un temporal destet, basta tirar un cohet al aygua y 'l mar queda convertit en una bassa d'oli.

¿A quin temps hem arribat que hasta al mar, per tenirlo tranquil y propici, se l'ha de untar!

Se creu, ignoro ab quin fonament, qu' en Romero Robledo farà un acte d'arrepentiment tornantse 'n tol compungit y humil a la casa payral conservadora.

Diuhen que 'l Mónstruo, pare amabilissim, l'espera ab los brassos oberts.

Y ja 'ls polítichs de tots los camps y de totas las eras, lo miran y 'l consideran com un nou fill pródich.

Exactissim. Lo fill pródich de l'evangeli, com en Romero Robledo, va fugir de casa seva.

Al igual qu' en Romero Robledo, va fer mil calaveradas.

Y hasta perque la semblansa siga més perfecta, lo fill pródich va anar á guardar tocinos. Y en Romero Robledo va anar á guardar reformistas.

•A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Fa-ta-re-lla.
2. MUDANSA.—Molta-Moltó.
3. TRENCA-CLOSCAS.—Pere lo crudel.
4. ROMBO.—

M
G A T
G O R R A
M A R T E L L
T R E N A
A L A
L

5. GEROGLÍFICH.—Com més perés més peras.

XARADA.

Jo tinch una dos-tercera que 's diu Una-dugas-tres: ni tres-dos-revès primera, ni may del món pensa res; puig es tan son poch cuydado qu' encare á la pobre Quima li ha de pagar lo recado de Dos-tres-incersa-prima.

AMOROSA.

ANAGRAMA.

—Total aquest ram. Marsal.
—Ay, ay Tot, ¿y qué 'n vols fer?
—Vull donarlo á lo total de la Pauleta Gener.

S. LOPEZ Y LOPEZ.

PROBLEMA.

Dividir lo número 568 en quatre parts, de manera que la primera sumada; la segona restada; la tercera multiplicada y la quarta dividida per un mateix número donguin totas igual resultat.

PEPET DE CA 'L TIÀ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 8.—Nom d' home.
- 6 1 8 8 4 6 1.—Prenda de roba.
- 6 4 5 1 2 7.—Nom d' home.
- 2 1 3 7 5.—»
- 6 1 8 7.—»
- 3 4 8.—Sustancia dolça.
- 8 1.—Nota musical.
- 3.—Una lletra.

DR. GRAY.

GEROGLÍFICH.

ac x t:

LI

:: E

dilluns dimars.

MIQUEL DE LA BOMBA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

No serveix res de lo qu' enclan los ciudatans: Angel de la Guarda, Salvador Vendrell, F. Vellut, Ricardo M., Cronometro, Camilo Kleks, J. Lavid, Pere Bufa, Ramon Trilla, Cap y qua, E. S. A., Pere Galindayna, L. Solé y V., P. Farré y Solanas, J. J. A. S., Nartari de Banyolas, J. Manrique y Escriba, Mazzantinillo, Eudalt Sala, Crosps, Tres Ratas, Ell y jo, Un ex-matalas-e, Sardanapala, Carlos Flor-de-lis y Evaristo Capdevila.

Insertarém alguna cosa de lo que remeten los ciudatans: Japet del orga, Dos ofegats, Mis Pega, J. T. Anguila, J. Abril, Noy ros y J. Erras.

Ciudadá Quimet S. y U.: ja 's coneix que no está bó. Ni aquesta ha sigut la primera vegada que se li ha donat carabassa, ni sera la última si continúa enviant traballs. Dongui expressions al senyor Joaquim Sauri, y procuri aliviarse.—E. Vitaret: ¡Vaja, que no pot queixarse! Acepto tres sonets.—S. Nuñez Bey: es massa incorreclia.—S. de Vallcarca: los seus sonets no sonan bé.—V. Montañola y Claret: gracias. Ho tindrem present.—A. Gibert: insertarém alguns acudits: los versos no marcan.—Un crevent: li agrahim la seva carta.—Sor Dolores: y a vosté las sevas observacions. Ja 'ns posarém en guardia.—Lluís Badoret (Santo Dominzo): los seus papers son papers mullats; pero mullats de veras: tan es aixis que la tinta esta borrada y no 's pot llegir. ¿No podría tornar a enviarho?—Lluís Salvador: es molt flúxel: los originals no 's tornan.—A. Rossell: son bastant rigulares.—Manel Gardó: s' insertara.—J. Gay: es possible que s' haja extraviat.—J. Ayné y Rabell: ¿es tan frivola! Preferiria cosas de més pes.—Ramon Castella: lo qu' envia no serveix. Per lo altre ha d' anar á la administracio.—Jaume Aloi: si no s' explica més clar, no l' entench.—Anton Cadina y Puig: tē molta rahó: no serveix per poeta. Plegui 'l ram.—Noy de Gelida: esta molt mal amidada.—J. B. (Camprodón) y J. V. (Cornella) Gracias per las noticias que 'ns donan.

GUIA CÓMICA

DE LA

EXPOSICIÓN UNIVERSAL DE BARCELONA

PER

C. GUMÁ.

Ab ún plano general y varios dibuixos de R. MIRÓ Forma un elegant tomo d' unas 100 páginas en 8.º, sobre paper superior.

Preu: UNA pesseta

Se ven en la Llibreria Espanyola de Lopez, Editor, Rambla del Mitj, 20, principals llibrerias, kioscos y corresponsals de LA CAMPANA y La Esquilla.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch de Teatro 21 y 23

POLÍTICA ESPANYOLA.

—Vaja, maco, ¿vols veni? ¡Y qu' estarias be ab mi!

Discursos de sobre-mesa molta fressa... y poca endressa.